

VINYED

HARTSGEHEIM

VINYED

Flash & Shorts Collection # 3

HARTSGEHEIM

Eduard Meinema

Hartsgeheim

Vinyed, Flash & Shorts Collection # 3

Copyright © 2024 Eduard Meinema

Website: www.eduardmeinema.com

This book is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are the product of the authors' imagination or are used fictitiously. Any resemblance to actual events, locations or persons, living or dead, is coincidental.

All rights reserved. Except as permitted under the U.S. Copyright Act of 1976. No part of this publication may be reproduced, distributed or transmitted in any form or by any means, or stored in a database or retrieval system without the prior written permission of the publisher.

Imprint: Independently published by E. Meinema, Hellevoetsluis, The Netherlands.

www.transfiction.nl

ISBN 9789403689692

NUR 300

All rights reserved.

Vinyed

Flash & Shorts Collection # 3

Een verzameling korte en ultrakorte verhalen met een onverwachte wending (Twisted Tales). Fantasierijk, verrassend en angstaanjagend. In dit nummer vind je de volgende zeven verhalen:

- Een nieuw begin

Gestolen baby's. De ergste nachtmerrie van een moeder. Als een jonge moeder ontdekt dat haar baby is ontvoerd, is ze er kapot van. Vastbesloten haar baby terug te krijgen, onthult ze de waarheid achter een vreemde reeks vermiste baby's. Baby's net als die van haar.

- Afgeleverd

Nieuwe baan; eerste dag. Garrick is blij dat zijn eerste dag als taxichauffeur erop zit. Net voor hij naar huis wil gaan, wacht er nog één passagier op hem. Een bijzondere passagier met een bijzonder verhaal.

- Hartsgeheim

Sommige geheimen worden een leven lang geheimgehouden. Dit is er zo een.

- Uit elkaar

Verliefd worden is geen probleem; een relatie beëindigen vereist heel andere vaardigheden. Hoe gaat Arthur Sturrock het haar vertellen?

- Betoverende maan

Ontdekkingreizen in het universum zijn gecommmercialiseerd. Wil je naar de maan? Zoek naar de beste aanbieding; meld je aan en geniet van je vlucht. Iedereen kan tegenwoordig een astronaut zijn. De vraag is: wil iedereen dat wel zijn?

- Ameizan

De droom van iedere jongen. En blijkbaar ook de droom van meisjes. Door de ruimte reizen om als eerste nieuwe werelden te verkennen. Als wetenschappers mysterieuze ringen rond een nieuw ontdekte ster vinden en communicatie onderscheppen; is het een feit. Dit zijn de eerste echte tekenen van intelligent leven.

- Ratificatie

De binnenstad van Parijs wordt geteisterd door ratten. Het zijn er zoveel, dat ze zelfs op klaarlichte dag de inwoners van de metropool lastigvallen. Gelukkig zijn er verdelgers die dag en nacht werken om de pest te bestrijden. En een extraatje te verdienen...

Ben je klaar voor het onverwachte?

Start met lezen!

1. Een nieuw begin

Gestolen baby's. De ergste nachtmerrie van een moeder. Als een jonge moeder ontdekt dat haar baby is ontvoerd, is ze er kapot van. Vastbesloten haar baby terug te krijgen, onthult ze de waarheid achter een vreemde reeks vermiste baby's. Baby's net als die van haar.

1.1

‘Bent u de vader?’ vroeg de verpleegster.

‘Nee, dat heb ik al eerder gezegd; ik ben de broer. Ik bedoel haar broer... van de moeder; niet van de baby.’ Fred Osborn ging uit zijn dak. Waarom duurde het zo lang?

‘Dus u bent de oom?’

‘Nee... Ja, de baby’s oom... Oh, in hemelsnaam mens. Schiet op, wil je? Ga de baby zoeken. Wat voor ziekenhuis is dit...? Hoe kun je een baby kwijtraken...?’

‘Ik weet zeker dat er geen reden is om in paniek te raken mijnheer Osborn. We zijn nog nooit een baby kwijtgeraakt. Ik vermoed dat een van de verpleegsters met uw nichtje bezig is.’

‘Fred?’ Jessica riep om haar broer. ‘Waarom blijf je zo lang weg?’

‘Ik kom er zo aan, zussie,’ antwoordde hij. Toen vervolgde hij zacht, maar boos, tegen de verpleegster: ‘Vind haar!’

*

‘Daar ben je!’ lachte Jessica. Ze zat in haar bed. ‘Oom Fred!’ plaagde ze haar broer.

‘Hallo lieffie,’ hij kuste haar op haar voorhoofd. ‘De verpleegsters vertelden me dat alles goed ging. Je hebt een mooie, gezonde baby op de wereld gezet.’

‘Ja,’ lachte Jessica trots. ‘Heb je haar gezien?’

Fred probeerde haar vraag te negeren. ‘Heb je al een naam gekozen?’

Met fonkelende ogen zei ze: ‘Ja... ik zal haar Freddie noemen, naar jou!’

‘Gekke meid.’

Ze pakte zijn hand. ‘Heb je haar gezien? Waarom heb je haar niet meegenomen? Ik wil haar in mijn armen houden. Ik heb haar maar een paar minuten gezien; ze is prachtig Fred!’

‘Weet je, die verpleegsters... ze laten me niet...’

‘Laten ze jou niet bij haar? En jij luistert naar ze? Jeetje; er is echt een eerste keer voor alles. Of is er meer...?’

‘Hmm, ze vertelden me dat ze...’

‘Je probeert toch geen afspraakje met een van de verpleegsters te regelen, hè?’

‘Nee. Nee zus, ze hebben me verteld dat ze de baby zo hierheen brengen...’

‘Freddie!’

‘...precies. Ze zullen Freddie hierheen brengen. En ik beloof je dat ik niet wegga voordat ik haar in mijn armen heb gehouden.’

‘Ik had niet anders verwacht!’

Onverwacht verscheen er een man in de deuropening. ‘Mijnheer en mevrouw Osborn?’ vroeg hij.

‘Ja?’ zei Fred.

‘Kan ik u even spreken?’

Jessica schrok. ‘Oh nee! Is er iets mis met Freddie? Dokter?’

‘Nee, nee... Dat is...’ De dokter wachtte tot een ander personeelslid zich bij hem voegde. ‘Dit is mijn collega Janet Scribner van administratie en ik ben dokter Haley. We wilden u even spreken omdat we een probleem hebben.’ Hij deed de deur dicht en liep dicht naar Jessica’s bed toe.

Jessica keek naar haar broer en vervolgens naar de dokter. ‘Wat is er mis?’

‘Uw baby... het spijt me echt dat ik het u moet vertellen mevrouw Osborn ... uw baby wordt vermist.’

‘Wat? Hoe bedoel je, ze wordt vermist?’ schreeuwde Jessica, helemaal van streek. ‘Dit is een klein ziekenhuis. Hoe kun je hier een baby kwijtraken? Zoveel baby’s zijn hier niet, toch?’

‘Maar drie.’

‘Dan heeft een van de andere moeders per ongeluk Freddie gekregen. Mijn kleine meissie.’ Jessica probeerde rechtop te gaan zitten en uit bed te komen. Als het moest, zou ze zelf Freddie gaan zoeken.

‘Nee, alstublieft mevrouw Osborn...’ De dokter probeerde haar te kalmeren.

‘Het is juffrouw,’ vertelde Jessica hem opgefokt.

‘Het spijt me juffrouw Osborn,’ zei dokter Haley, terwijl hij tegelijkertijd de heer Osborn in de gaten probeerde te houden. ‘We hebben alle pasgeborenen en hun moeders gecontroleerd. Iedereen is in orde.’

‘Is iedereen in orde? Je bent mijn baby kwijt, maar je wilt toch dat ik geloof dat alles goed gaat!’ zei Jessica buiten zinnen.

‘Alstublieft, juffrouw Osborn... alstublieft. We doen er alles aan om erachter te komen wat er met uw baby is gebeurd. Op dit moment weten we zeker dat het enige kind dat vermist wordt dat van u is. En van meneer Osborn natuurlijk.’

‘Ik ben niet de vader!’ schreeuwde Fred. ‘Ik ben de broer. Jessica’s broer!’

De dokter probeerde ze allebei te kalmeren. ‘Alstublieft meneer Osborn; juffrouw... Dit helpt ons niet om uw baby te vinden.’

‘Freddie,’ mompelde Jessica.

Het geklop op de deur deed hen allemaal omkijken.

‘Politie, mag ik binnenkomen?’ vroeg een vrouw.

Jessica’s ogen werden groot en wild. ‘Waarom heeft u de politie gebeld?’

Dokter Haley opende de deur. ‘Komt u verder,’ zei hij tegen de vrouwelijke officier; aangenaam verrast om de vrouw met het krullende rode haar te zien. Hij deed de deur weer dicht en vervolgde zijn gesprek met Jessica en Fred. ‘Juffrouw Osborn, we hebben alle mogelijkheden nagetrokken. Eerst hebben we de andere moeders en hun pasgeborenen gecontroleerd. Om zeker te zijn dat uw baby de enige is die we missen. Daarna hebben we de videobanden van de kinderkamer bekeken en... Nou, het lijkt erop dat iemand de baby heeft meegenomen. Niet één van onze medewerkers. Daarom vonden wij dat het beter was direct de politie te informeren.’

‘Waarom?’ begon Jessica te huilen.

‘Ja, waarom?’ vroeg Fred. ‘Heb je de dader op de band gezien? Is Freddie gekidnapt?’

‘Fred,’ zei Jessica. ‘Doe niet zo achterlijk, waarom zou iemand Freddie stelen?’

‘Eigenlijk juffrouw Osborn,’ zei de dokter, ‘was dat de reden dat we de politie moesten informeren.’ Hij keek naar de vrouwelijke officier die hij net had binnengelaten.

‘Rechercheur Hannah Sturm,’ zei ze. ‘Aangenaam kennis te maken.’

Fred gromde.

‘Ik weet het,’ zei ze. ‘Slechte woordkeuze. Sorry.’ Ze keek naar de dokter en zijn zwijgende compagnon. ‘Mag ik mijnheer en mevrouw Osborn even onder vier ogen spreken?’ vroeg ze vriendelijk.

1.2

Zodra dokter Haley en Janet Scribner de kamer hadden verlaten, zei Jessica: ‘Het is juffrouw; niet mevrouw.’

Rechercheur Sturm keek naar Fred.

‘Nee, ik ben niet de vader. Ik ben de broer van Jessica. Is dat een probleem?’

‘Helemaal niet,’ antwoordde ze beleefd en bewust dat zowel Jessica en Fred gespannen waren. ‘Maar ik wil wel weten wie de vader is.’

‘Er is geen vader,’ zei Jessica.

‘Het spijt me,’ zei detective Sturm, ‘ik weet dat dit heel delicaat is, maar ik moet echt de naam van de vader weten. Of de mogelijke vader, als je niet zeker weet wie... Hoe dan ook, je moet je realiseren dat in gevallen als deze het vaak de vader is...’

‘Je bedoelt te zeggen dat vaders van vermiste baby’s vaak de ontvoerder zijn?’ zei Fred.

‘Ik wilde het niet zo bot zeggen,’ verontschuldigde Sturm.

‘Er is geen vader,’ interrumpeerde Jessica.

‘Met alle respect juffrouw Osborn, het zou echt helpen...’

‘Ben je doof?’ schreeuwde Fred. ‘Ze zei: er - is - geen - vader!’

‘U hoeft niet kwaad te worden mijnheer Osborn.’

‘Fred!’ zei Jessica. ‘Wil je ons even alleen laten? Alsjeblieft? Haal een kop koffie of iets om te kalmeren, oké?’

‘Koffie om te kalmeren? Met al die cafeïne? Dat is nieuw.’

‘Dan ga je naar de apotheek van het ziekenhuis en steel je de voorraad morfine of wat voor spul dan ook om te kalmeren Fred; maar laat ons met rust, oké?’

Grommend ging Fred de kamer uit.

‘Ik gok dat je zijn kleine zusje bent,’ zei Hannah Sturm toen hij vertrokken was. ‘Ik weet hoe die jongens werken. Ik heb er zelf ook zo een...’

‘Hij is een schat, maar een beetje opstandig omdat hij het weet.’

‘Over de ontvoering?’

‘Nee, dat ik een baby kreeg. Helemaal alleen.’

‘Hij is beschermend. Een nobele emotie. Maar dat is niet waarom u mij privé wilt spreken, toch?’

‘Nee, dat is het niet. Ik wil je uitleggen waarom er geen vader is.’

Een kwartier later beëindigde detective Sturm haar interview. Een gesprek dat haar met meer vragen dan antwoorden achterliet. Maar ze had nu tenminste een motief. Slechts één. En ook nog een vreemd motief. Maar het was de moeite waard om het te onderzoeken.

*

Een week later ontving detective Sturm Jessica Osborn op haar kantoor.

‘Moet een zware week geweest zijn,’ verwelkomde ze Jessica.

‘Kon niet erger,’ antwoordde ze met een bevende stem. ‘Heb je de dingen waar ik je over vertelde onderzocht?’

‘Dat is de reden dat ik je hier heb uitgenodigd. Er zijn een paar dingen die ik je wil laten zien,’ zei Sturm. Ze gebruikte beide handen om haar lange, rode haar uit haar gezicht te houden. ‘Allereerst moet ik me verontschuldigen. Ik was verrast door de dingen die je me hebt verteld en ik had zo mijn twijfels. Maar toen ik het eenmaal had gecontroleerd, besepte ik dat je

gelijk had. De kans op zelfbevruchting bij vrouwen; hermafroditisme zoals het officieel wordt genoemd, is één op een miljoen. Blijkbaar ben jij een van die uitzonderingen. Jij bent die ene op het miljoen. En je baby dus ook.’

‘Bedankt,’ zei Jessica. ‘Dus dan begrijp je waarom ik er zo zeker van was dat er echt geen vader is. En ook waarom Fred boos was.’

‘Ik denk dat hij iemand de schuld wilde geven en die persoon eropaf wilde rekenen, of niet?’

Jessica lachte. ‘Hij is erg beschermend, zoals we eerder hebben besproken. Maar vertel me, ik ben erg benieuwd. Wat wilde je me laten zien? De videoband van de ontvoerder?’

‘Ik zal je die tape zo laten zien. Hoewel ik niet verwacht dat je iemand herkent. Of iets. Wie het ook is, hij is zich goed bewust van wat hij doet.’

‘Of zij...’

‘Ja, of zij.’

‘Wat wil je me dan laten zien?’

Sturm draaide de monitor van haar desktopcomputer in de richting van Jessica. Bekijk deze foto’s en vertel me of je een van deze vrouwen herkent? Neem de tijd.’

Zorgvuldig bestudeerde Jessica de foto’s die Sturm haar liet zien.

‘Geen van hen?’ vroeg Sturm een paar minuten later.

‘Nee sorry,’ zei Jessica. ‘Geen bekende gezichten, waarom vraag je dat?’

Teleurgesteld eindigde Sturm de fotosessie. ‘Al deze vrouwen hebben dezelfde twee problemen die jij hebt.’

‘Ik wist niet dat ik twee problemen had?’

‘Verkeerde woordkeuze; sorry,’ zei detective Sturm. ‘Jullie delen allemaal twee dingen.’

Jessica keek de rechercheur vragend aan, ze begreep niet waar Sturm het over had.

‘Al deze vrouwen zijn hermafrodiet,’ zei Sturm tot Jessica’s verbazing. ‘Ze hebben allemaal een baby gekregen nadat ze zichzelf hadden bevrucht.’

‘Ik snap het.’

‘En het tweede ding...’

‘Je hebt al twee dingen uitgelegd.’

‘Oh ja?’

‘Je zei dat al deze vrouwen hermafrodiet zijn en dat ze allemaal een baby hebben gekregen.’

‘Dat kan, maar op de manier waar ik ernaar kijk, is het bevallen van een baby na zelfbevruchting één, hoe zal ik het noemen, eigenschap? Ja, de eerste gedeelde eigenschap.’

‘Oké. Wat is dan de tweede?’

Hannah wist niet zeker of ze het aan Jessica moest vertellen. Maar er was nu ook geen weg meer terug. ‘Al deze baby’s worden vermist.’

‘Wat?’

‘Bizar hé? Ik bedoel, hoe groot is de kans?’

‘Dus... er is een serie ontvoerder? Ik weet zelfs niet of dat wel een echt woord is.’

‘Nou, vanaf nu is het dat wel Jessica. Ik denk dat je dit onderzoek een zetje in de goede richting hebt gegeven.’

‘Ik waardeer je compliment hoor, echt waar; maar het enige waar ik in geïnteresseerd ben, is het vinden van mijn baby.’

‘Daarom hoopte ik dat je een van de andere vrouwen zou herkennen. Ik dacht dat jullie elkaar op een of andere manier zouden kennen.’

‘Zoals een club van hermafrodieten?’

‘Ja,’ lachte Sturm. ‘Klinkt gek, hé? Hoe dan ook, ik dacht, als jullie elkaar kenden, zou dat verklaren hoe de ontvoerder zijn slachtoffers weet te vinden.’

Jessica nam wat tijd om erover na te denken. ‘Er zijn altijd bepaalde manieren; mogelijkheden, om de dossiers van verloskundigen in te zien.’

‘Waarvoor?’

‘Zwangere vrouwen vullen een formulier in om eventuele ziektes te melden.’

‘Wordt hermafroditisme als een ziekte beschouwd?’

‘Ik heb geen idee. Maar dat is niet wat ik bedoelde. Je geeft ook de naam van de vader aan. Als je wilt. Of als je vindt dat het van toepassing is. Of als er een medische reden is waarom er geen vader is.’

‘Lijkt me logisch.’